

Afhændelse her i Landet, men til Afhændelse i Udlandet, og saa er det let forstaaeligt, at Udlændinge, som ville anbringe deres Kapitaler i danske Værdipapirer, ikke ønske at henvende sig til et privat Institut, selv om det staar noget under Statsgaranti, men at de ønske at faa deres Obligationer sikkert deponerede, og det mener man altid, at de ere, naar de deponeres under Statens Garanti. Men deri ligger jo ikke, som det ærede 10de kongevalgte Medlem (Estrup) mente, at Staten garanterer for Obligationer, den garanterer kun for, at Obligationerne ere deponerede sikkert i Finansministeriet, og at de vedkommende Obligationsejere til enhver Tid kunne faa deres Obligationer udleverede. En saadan Garanti vil der nu være, uden at det egentlig behøver at anføres i Loven, thi, naar man modtager et Depositum, er man selvfølgelig forpligtet til at tilbagelevere det. Af samme Grund som før anført kan man vel forstaa, at det er temmelig nødvendigt, at de, der have deponeret deres Obligationer, kunne faa Renter tilstillede, og at Finansministeriet paatager sig en Garanti for, at Renterne tilsendes dem. Nu ankede det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds over, at det var et stort Arbejde, Finansministeriet derved paatager sig. Men det er jo ikke selve Finansministeriet, der behøver at gøre det. Der staar jo, at det skal besørges gennem Banken, saa at det altsaa er Banken, der ligesom alle andre Banker sender Renterne af de deponerede Obligationer. Man kan vel forstaa, at Udlændinge, Franskmand, som ikke kende stort til vore Forhold, ønske, at der er en Autoritet, som garanterer for baade Tilbagelevering af deponerede Obligationer og Udbetaling af Renter, saa at de ikke ere nødte til at henvende sig til et privat Institut og vide, at de ikke skulle have Ulejlighed og unødigt Bekostning med eventuelt at faa Renterne. Jeg kan saaledes ikke se, at denne Bestemmelse kan have saa meget paa sig, og at der kan være nogen Betænkelighed ved den. Det ærede Medlem mente, at Banken derved gik bort fra at være en selvejende Institution, fordi Finansministeriet paatog sig denne Forpligtelse, men jeg ser ikke, hvorledes man kan slutte det deraf.

Et Mindretal har derefter stillet Forslag om, at der i Stedet for Udtrykket: „For ethvert optaget Laan dannes en Serie“ skal staa: „De Obligationer, der hvert Aar udstedes, danne en Serie“, altsaa for at faa en udtrykkelig Bestemmelse for, at der ikke noget Aar maa udstedes mere end een Serie. Men Forholdene, Omstændighederne og Konjunkturerne paa Pengemarkedet kunne jo være saaledes, at det vilde være heldigt, at der f. Eks. et Aar i Begyndelsen af Aaret udstedes en Serie og i Slutningen af Aaret maaske en Serie til, og saa maaske i 1, 2 eller flere Aar ikke udstedes nogen Serie. Forslaget lægger et saadant Baand paa Banken, som jeg ikke tror, der er særlig Anledning til, og jeg maa derfor fraraade, at Bestemmelsen vedtages. Som Lovforslaget nu lyder, maa vi erindre, at det ikke er Direktionen alene, der kan tage Bestemmelse om Udstedelsen af en Serie Obligationer, men baade Tilsynsraadet og Ministeren skulle med, saa der er jo en god Garanti for, at man ikke letsindigt udsteder Serier af Laan, som man næsten kan tænke sig. Der er en stor Betryggelse for, at Banken vil blive ledet saaledes, at den kun kan virke til Gavn for Landet.

Det ærede 10de kongevalgte Medlem (Estrup) har jo baade tidligere og i Dag udtalt store Betænkeligheder ved Loven. Han gaar ud fra, at denne kun er et Forsøg, og saa mener det ærede Medlem, at 5 Mill. Kr. ville være nok til at gøre et Forsøg. Mine Meningsfæller og jeg mene jo ikke, at der er nogen Betænkelighed ved at oprette Banken, vi frygte ikke, at Landet stødvis vil blive oversvømmet med store Kapitaler. Banken skal i Virkeligheden kun indkøbe de Obligationer, der i Forvejen ere paa Markedet, den skal ikke fremstille en eneste ny Kreditforeningsobligation, den opkøber kun de Obligationer, der en Gang ere der, og som ellers maaske vilde blive afhændede paa et enkelt udenlandsk Marked, hvorimod det nu bliver flere udenlandske Markeder, hvor de kunne afhændes, saa at der er Udsigt til, at højere Kurser kunne opnaas. Det nære vi ingen Betænkelighed ved, og vi mene derfor ikke, det er noget Forsøg. Henvisningen til, at Norges Hypotekbank begyndte med 5 Mill., passer jo ikke, da